

2012. február 25.

„Megérinti az embert ennek a tragikus sorsú művésznak az élete”

A darab előtt mennyire ismerted Kozmutza Flóra életét?

Ismereteimet leginkább az iskolai élményeimre alapoztam. Tudtam, hogy József Attila életében két nő töltött be nagyon fontos szerepet, az egyik Vágó Márta, a költő első nagy szerelme és műzsája, és a második Kozmutza Flóra volt, aki később Illyés Gyula felesége lett. Amikor megkaptam a szerepet, természetesen igyekeztem a lehető legtöbbet megtudni a nő életéről és költőhöz fűződő kapcsolatáról.

Hogyan építetted fel a karaktert? Segítettek a Flórától és másoktól fennmaradt visszaemlékezések vagy inkább saját érzésekből építkeztél?

Ebben az esetben egy valós személyről van szó, és mivel nagyon pontos és az életrajzi adatokhoz feltétlen ragaszkodó az egész darab felépítése, amennyire csak lehetett igyekeztem az eredeti karaktert visszaadni.

Milyennek látod Flórát kívülről?

Úgy tudom elképzelni, hogy egy nagyon szép és okos nő lehetett, aki magabiztos, saját elképzelésekkel, karriervágygal. Aki tudja, hogy mit akar elérni az életben, és azt gondolja, hogy ehhez megfelelő tudással bír. Olyan nő, akinek nem célja, a korai házasság, és aki nem kívánja magát alárendelni a férjének. Szóval egy emancipált nő, akinek gondolkodásmódja megelőzte saját korát – nem lehetett könnyű őt meghódítani.

Te prózai szakon végeztél. Örülsz neki hogy ebben az előadásban a musicalekhez képest a próza is nagyobb teret kap?

Igen. Már régóta vágytam rá, de tulajdonképpen az előző bemutatóm, a Csoportterápia és most az Én, József Attila is felfogható prózai előadásnak, amiben egyébként énekelünk is. Örülök ennek, hiszen egy újabb arcomat mutathatom meg a közönségnek.

József Attila kötelező tananyag középiskolában. Szerinted miben adhat többet a darab a nézőknek a költőről, mint a tananyag?

Más. A darab sokkal emberközelibb, hús-vér emberként mutatja be József Attilát, míg az iskolában egy viszonylag száraz tananyag az életrajza. Persze mi is tanultuk a verseit, én szerettem is őket, de őt valahogy nem éreztem közel magamhoz egészen mostanáig. A próbák alatt, aztán valahogy más megvilágításba kerültek a dolgok... Egyszerűen megérinteti az

embert ennek a tragikus sorsú művésznak az élete. Azt gondolom, hogy a darab sokat tud adni azoknak a gyerekeknek, akik most tanulják, és talán máshogy olvassák a verseit is.

A premier óta több kritika is megjelent az előadásról. Vannak közte amik dicsérik, de olyanok is, akik szerint József Attilához nem méltó egy musical. Erről mi a véleményed?

Nem olvasom a kritikákat. Szerintem ez nem egy musical, hanem egy zenés darab. Azt gondolom, hogy sikerült úgy összefésülni a zenét, a koreográfiát és a verseket, hogy segítsék azokat az emóciókat, amiket a színpadon meg szeretnénk mutatni. A zenének itt egyértelműen a szöveget kell szolgálnia, nem nyomhatja el a verseket, hiszen azok már önmagukban is remekművek.